

ти се ръкополагали отъ *епископите*, които се иматъ за прѣемници на апостоли ти. Отъ умножаване то на християне ти въ римски ти области повдигнало се срешта тѣхъ гонение. Християне ти не рачили да се покланятъ на статуи ти на римски ти богове и царе; тии проповѣдовали братско равенство на всички ти люде, събирали се въ подземни ти пештери (катакомби) и въ други скришни мѣста да имъ не бърка никой на богослужение то. Затова римска та власть ги гонила като бунтовници и съзаклетници. Главни гонения наброяватъ до десеть; първо то било въ царование то на Нерона, а послѣдно то и най-звѣрско то било въ царование ко на Диоклетiana. Горили християне ти на огнь, давили ги, хвърляли ги на диви ти звѣрове да ги изидать; нѣ тии съ чудно мъжество търпѣли всичкити мъки и умирали съ здрава вѣра, че ште живѣять на другий свѣтъ по-добръ животъ.

Отъ всички ти зрѣлишта Римляне ти най-много обичали игри ти на циркъ тѣ, въ които ставали кървави боеве на гладнатори ти помежду имъ или съ диви звѣрове. Като се повдигнало гонение възъ християне ти, често се пращали християнски мъченици въ циркъ тѣ да ги раскъсовать звѣрове ти. Въ Римъ, въ царование то на Веспасиана, имало направенъ единъ много голъмъ камененъ циркъ, въ който могли да се поберътъ повече отъ 80,000 гледаче. Тоя циркъ билъ нареченъ *Колизей*. Неговити развалини се видать и до днесъ. Много християне погинали въ тоя Колизей. Между друго то въ врѣме то на Траяна Св. Игнатий, прѣстаѣлий Антиохийскій епископъ, по заповѣдъ на царьтѣ билъ окаранъ въ Римъ. Колкото и да го заплашвали пакъ неогли да го накаратъ да се отрече отъ Христа. Кога се раздновалъ *Сатурналий* (игри за честь на Сатурна) той билъ пустнатъ въ Колизей, та го раскъсали львови ти. Мъжество то на християнски ти мъченици правило да се чудять зичници ти, и да ставать християне. Нѣ само прости ти лю-